

Mt 8,5-17

8:5 Khi Đức Giêsu vào thành Caphácnaum, có một viên đại đội trưởng đến gặp Người và nài xin:

8:6 "Thưa Ngài, tên đầy tớ của tôi bị tê bại nằm liệt ở nhà, đau đớn lắm".

8:7 Người nói: "Chính tôi sẽ đến chữa nó". Viên đại đội trưởng đáp:

8:8 "Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh.

8:9 Vì tôi đây, tuy dưới quyền kẻ khác, tôi cũng có lính tráng dưới quyền tôi. Tôi bảo người này: "Đi!", là nó đi, bảo người kia: "Đến!", là nó đến, và bảo người nô lệ của tôi: "Làm cái này!", là nó làm".

8:10 Nghe vậy, Đức Giêsu ngạc nhiên và nói với những kẻ theo Người rằng: "Tôi bảo thật các ông: tôi không thấy một người Ítraen nào có lòng tin như thế.

8:11 Tôi nói cho các ông hay: Từ phương đông phương tây, nhiều người sẽ đến dự tiệc cùng các tổ phụ Ápraham, Ixaác và Giacóp trong Nước Trời.

8:12 Nhưng con cái Nước Trời thì sẽ bị quăng ra chỗ tối tăm bên ngoài, ở đó người ta sẽ phải khóc lóc nghiền răng".

8:13 Rồi Đức Giêsu nói với viên đại đội trưởng rằng: "Ông cứ đi về đi! Ông tin thế nào thì được như vậy!" Và ngay giờ đó, người đầy tớ được khỏi bệnh.

8:14 Đức Giêsu đến nhà ông Phêrô, thấy bà mẹ vợ ông đang nằm liệt và lên cơn sốt.

8:15 Người đụng vào tay bà, cơn sốt dứt ngay và bà chỗi dậy phục vụ Người.

8:16 Chiều đến, người ta đem nhiều kẻ bị quy ám tới gặp Đức Giêsu. Người nói một lời là trừ được các thần dữ và Người chữa lành mọi kẻ ốm đau,

8:17 để ứng nghiệm lời ngôn sứ Isaia: Người đã mang lấy các tật nguyên của ta và gánh lấy các bệnh hoạn của ta.

NIỀM THƯƠNG CẢM GẶP NHAU

"Ông cứ về đi! Ông tin thế nào thì được như vậy." (Mt 8,13)

Suy niệm: Hẳn viên đại đội trưởng phải thương mến người đầy tớ của mình lắm, nên mới đích thân đến gặp và nài xin Đức Giê-su chữa cho anh ta. Ông không chỉ có lòng thương cảm, mà còn có niềm tin vào lời nói đầy quyền năng của Thầy Giê-su: *"Thưa Ngài, tôi chẳng đáng Ngài vào nhà tôi, nhưng xin Ngài chỉ nói một lời là đầy tớ tôi được khỏi bệnh"* (c.8). Tuy niềm thương cảm người đầy tớ thôi thúc ông, nhưng ông cũng đủ tế nhị để hiểu rằng người Do Thái không bước vào nhà dân ngoại vì sợ ô uế. Ông lại khiêm tốn nhận rằng mình không đáng để Ngài đến nhà. Ông tin rằng chỉ cần lời nói quyền năng của Thầy là đủ, có thể đáp ứng niềm khát khao mong mỏi. Nhìn nhận sự cao cả của Thầy Giê-su, nhưng ông cũng nhận biết lòng thương cảm của Thầy đối với người nghèo hèn, bệnh tật.

Mời bạn: Trong trái tim của Thầy Giê-su luôn có chỗ cho tất cả mọi người. Thầy trân trọng tình nghĩa của viên đại đội trưởng đối với người đầy tớ, cũng như ca ngợi lòng tin lớn lao của ông. Từ đó, có thể nói không sai rằng: lòng thương cảm giữa con người+lòng thương xót của Chúa=phép màu xảy ra: niềm vui, hạnh phúc. *"Thương xót là nhịp cầu nối Thiên Chúa và con người, mở trái tim chúng ta cho niềm hy vọng rằng chúng ta được Thiên Chúa yêu thương đến muôn đời, bất chấp tội lỗi của chúng ta."*

Sống Lời Chúa: Thực thi một điều trong "Kinh Thương Người Có 14 Mối".

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, xin sai Thần Khí Chúa đến, xúc dầu thánh hiến mỗi người chúng con, để Năm Thánh Lòng Thương Xót này trở thành năm hồng ân cho chúng con.*